

JOSEP ROMEU – EN UN VOL
PETJADES (AUTOEDITAT, 2008)

No era una nit clara, no bufava un bon vent,
per dins era una desfeta però es volia enlairar.

Malgrat les cruets amenaces, tot i veure els mals posats,
sota mirades de batalla es va poder aixecar.

Sabia que no era un vol fàcil, de fet de fàcil no n'hi ha cap,
recordant el què deixava va sospirar.

El seu passat ja era història, va saber a què renunciar
i si en moments va continuar, en d'altres va lluitar.

Finalment suspès en l'aire va tocar el punt tan esperat
on ja mai més tornaria i per dins va sospirar.

Després d'assolir la fita, i en un moment potser esperat,
un mal cop se'l va emportar i tot es va acabar.

La seva gent mai va comprendre la seva acció a l'infinit,
si bé que sempre imaginaven mai van conèixer un sospir.

No era una nit clara, no bufava un bon vent,
per dins era una desfeta però es volia enlairar.

